

Приймайте участь у громадському житті закладу, де ви навчаєтесь, або працюєте. Проводьте якомога більше часу на природі, організуйте культурно-масові заходи. Розвивайтеся з духовної точки зору, відвідайте виставки, концерти, читайте книжки. Не шкодуйте часу на екскурсії, мандри. Заводьте нові знайомства, можливо, навіть, з іноземцями, людьми іншої культури та менталітету. Асертивність – це не мета, а засіб до її досягнення. Це найбільш ефективний спосіб заявити про свої наміри і вивести спілкування на якісно новий рівень. Асертивність, як тверда впевненість в собі, дає ключ до можливості вдосконалюватися в будь-якій життєвій сфері яка особливо яскраво проявляється в складних ситуаціях, в спілкуванні з розумними і знаючими людьми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Класно-урочна форма навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sdamzavas.net/2-20530.html>
2. Кинан К. Уверенность в себе / К. Кинан. – М. : Эксмо, 2006
3. Линденфилд Г. Теория и практика асертивности, или Как быть открытым, деятельным и естественным / Г. Линденфилд – Минск : Попурри, 2003. – 144 с.

УДК 37:005.336.4

ОСВІТА ЯК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ

Савченко Н. С., студентка групи ЕК 2/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Біліченко О. С.

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах глобалізації найефективнішою формою накопичення капіталу стає розвиток людських здібностей, а знання – вирішальним фактором процвітання як окремої особистості, так і держави в цілому. Світовий досвід підтверджує, що освіта відіграє важливу роль в підвищенні рівня конкурентоспроможності робочої сили. У країнах з високим рівнем розвитку людського капіталу, частка інвестиційних ресурсів бізнес-структур і роботодавців, що спрямовується на підготовку кваліфікованих фахівців, становить близько 10-30% від ВВП. В Україні цей показник коливається в межах 1-2% [1]. Така недосконала структура інвестування значно зменшує можливості пошуку високооплачуваної роботи, а тому негативно впливає на ринок праці та сповільнює інноваційний розвиток держави.

Інтелектуальний капітал є відносно новим об'єктом дослідження, а тому єдиного підходу до його визначення не існує. Значний вплив на досліджувану економічну категорію має сутність понять “інтелект” та “капітал”. Так, “інтелект” у складі інтелектуального капіталу насамперед уособлює людський капітал, який представлений знаннями та творчою

складовою. У свою чергу, категорія “капітал” переносить на інтелектуальний капітал свою здатність створювати нову вартість у вигляді доходу чи прибутку [2].

Показник охоплення вищою освітою населення в Україні досягає майже 80%. Разом з тим, такий рівень осіб з вищою освітою не призводить до адекватного економічного зростання і практично не впливає на впровадження у виробництво нових технологічних процесів. Це пояснюється низькою економічною ефективністю вищої освіти та неналежним розвитком науково-технічних розробок [3].

Суспільне визнання необхідності освіти слугує створенню умов для ведення ефективної інвестиційної політики. Згідно з даними про сукупні інвестиції у вищу освіту в Україні, кошти спрямовуються переважно на перший етап вищої освіти, у той час як на другий етап (аспірантура, докторантура) – в десятки разів менше. Враховуючи необхідність поєднання освіти з науковою діяльністю, слід збільшити частку інвестицій на підготовку аспірантів і докторантів, зокрема, для перспективних видів промислової діяльності [4].

Значний вплив на зниження інтелектуального потенціалу країни надає міграція молоді. Щорічно на навчання за кордон виїжджають більше 10 тисяч українців. Зокрема, у польських університетах на кінець 2016 року нараховувалось вже понад 30 тисяч осіб з українським громадянством [5]. Зростаюча тенденція відтоку людського капіталу позбавляє Україну інформаційно-інноваційного потенціалу, що, у свою чергу, призводить до науково-технологічного розриву між Україною і розвинутими країнами світу.

Розмір бюджетних видатків з розрахунку на одного студента щороку складає близько 2300 євро. У порівнянні з країнами, де пріоритетним є фінансування не вищої, а саме середньої освіти, цей показник становить менше третини норми. У той час на шкільну освіту в Україні спрямовується усього 40-42% з загальної суми видатків на освіту [6].

Наразі склалася ситуація, коли роботодавці не приймають активної участі в процесах підготовки фахівців. Якщо державні інвестиції у вищу освіту становлять близько 2% ВВП, то загальні інвестиції з усіх джерел – близько 3%. Виникає необхідність здійснення переходу від переважно бюджетного фінансування освіти до залучення додаткових джерел [4].

Як показує практика, можливості подальшого економічного розвитку, на основі ресурсного зростання, з часом вичерпуються. Тоді основним джерелом стає саме сукупність знань, їхнє конкурентне використання й наукові інновації – так званий “інтелектуальний капітал”.

Система вищої освіти в Україні беззаперечно потребує суттєвої модернізації, спрямованої, в першу чергу, на підвищення її якості та забезпечення відповідності з реальними потребами економіки. Для досягнення світових стандартів необхідним є проведення заходів, які сприяють ефективному формуванню інтелектуального капіталу та здатні запобігти його відтоку за кордон. Залучення приватних інвестицій у процес підготовки спеціалістів і проведення науково-дослідних робіт, зокрема,

забезпечить регулярне підвищення кваліфікації. При цьому координуюча роль держави щодо інвестиційних процесів у освітній сфері повинна зберігатися.

ЛІТЕРАТУРА

1. Human development report 2015 [Електронний ресурс] / Сайт ООН. – Режим доступу : <http://hdr.undp.org/en/2015-report>.
2. Козинець Г. О. Теоретичні підходи до визначення сутності інтелектуального капіталу / Г. О. Козинець // Економіка та держава. – 2013. – № 9. – С. 85-88.
3. Лебеда Т. Б. Вплив освіти на економічну динаміку в Україні / Т. Б. Лебеда // Економіка і прогнозування. – 2014. – № 4. – С. 110-120.
4. Основні показники діяльності вищих навчальних закладів України / Статистичний бюлетень / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
5. Щербатенко О. П. Якими є реальні масштаби української еміграції [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.epravda.com.ua/publications/2017/01/23/618436/>.
6. Новини вищої освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://osvita.ua/vnz/news/29870/>.

УДК 334.722:336.76

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСАЙДЕРСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ

*Шановалова І. В., здобувач вищої освіти групи ЕК 2/1
Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Біліченко О. С.
Миколаївський національний аграрний університет*

Інформація є важливою складовою ефективного господарювання. Про це говорив свого часу і відомий державний діяч Великої Британії Уїнстон Черчилль, адже “Хто володіє інформацією, той володіє світом”.

В сучасних умовах ведення підприємницької діяльності використання інформації є необхідною для внутрішнього забезпечення організації останніми новинами про розвиток науково-технічного прогресу, досягнення в галузях народного господарства. Вони значною мірою можуть вплинути на подальший їх розвиток у позитивну сторону. Завдяки використанню такої важливої інформації підприємство може вийти на значно вищий рівень господарювання.

Особливо небезпечним та відчутними є втрати від заволодіння фінансової інформації. Згідно з інструкцією про порядок регулювання діяльності банків України, “інсайдер” – це особа, яка завдяки своєму службовому становищу або спорідненим зв'язкам має доступ до конфіденційної інформації про діяльність банку, що не доступна в широкій